

Kycklingplockning

Att fylla på LOK:s kassa genom olika ideella arbetsinsatser har gett möjlighet till egen ”kompetensutveckling”, nya insikter, etc förutom pengar till klubben. En av de mer extrema aktiviteterna var när vi på början av 90-talet fick möjlighet att hjälpa en uppfödare av kycklingar.

Naturligtvis borde vi anat oråd när förtjänsten var bra och arbetsinsatsen låg, en kväll med 20 LOKare. Vi var instruerade att ha gummistövlar och oömma kläder/regnkläder samt handskar. Dessutom hade Ljungsbro handboll hoppat av ”jobbet”.

Men vi samlades en kväll på en bondgård i Hornståve utanför Vreta Kloster. Vi stod där utanför en stor svart skjutdörr som tog upp i stort sett hela gaveln på den stora röda ”ladugården”. Huvuddelen av styrkan utgjordes av elitgänget.

På gården står tre stora 24-meters långtradare med kapell.

Lukten av hönsskit hänger tung i luften. Inifrån ladugården hörs ett dovt muller av fläktar.

Bonden ger oss några instruktioner.

Först ska vi bygga en transportbana halvvägs in i hallen. Han pekar på några ca 4 m långa stålgrejor med rullar. Sedan ska vi lasta av alla burarna från den närmaste av långtradarna skicka dem via transportbanan in till mitten av hallen.

I burarna ska det lastas 14 kycklingar varken mer eller färre. Burarna rullas sedan via transportbandet ut till lastbilen och lastas på den. Det senare sköter lastbilschauffören.

När vi är klara med en lastbil utlovas det paus.

Nu öppnas den stora svarta skjutporten sakta. Ljudet från fläktarna blir starkare. En allt starkare lukt av ammoniak/hönsskit tränger sig på. I det svaga ljuset ser vi ett hav/golv som rör sig – KYCKLINGARNA, de täcker hela golvytan, (de är 28.000 får vi sedan reda på).

Var ska vi sätta fötterna? Var ska vi bygga transportbanan? Lådorna?

Bonden tar täten. Vi får instruktion att ta de olika delarna av transportbanan och bära in. Vi sätter försiktigt ned fötterna på det böljande golvet. Knuffar undan kycklingarna så att foten kommer ned till betonggolvet innan man lägger tyngden på foten. Lukten sticker i näsan och ögonen. Fläktarna har som väl är stängts av nu när dörrarna är öppna så ljudnivån är normalare. Väl inne på mitten med de första delarna till transportbanan så gäller det att knuffa undan kycklingarna så att delarna går att få på plats, sedan ut och hämta nästa del osv. Snart har vi transportbanan klar. Nu börjar man få in tekniken att gå bland kycklingarna. Över till nästa delmoment. Lasta av burarna ca 600 st och ställa in dessa i ladugården. Vi kör dem fem och fem och staplar på höjden inne bland kycklingarna. De får inte tippa.

Nu är det dags att plocka kycklingar. Man tar en bur öppnar den. Tar försiktigt en kyckling sedan lika försiktigt en till och en till. När man fått i 14 kycklingar stänger man buren ställer den på transportbanan och kör ut den i ”friska” luften till lastbilen.

I början är man försiktig tar en kyckling i taget. Men allteftersom man lär sig att plocka så ökar antalet först två kycklingar samtidigt sedan tre och ibland fyra på en gång.

När första lastbilen är klar blir det paus.

Vi samlas och fikar lite. Det är då vi får veta att det är 28.000 kycklingar eller det var det antal som flyttade in för fyra veckor sedan. Då tog de upp ca en åttondel av golvytan. På dessa veckor har de vuxit och väger nu drygt ett kilo. Klockan sex på morgonen måste lastbilen vara

på plats i Katrineholm för då har de tid för slakt. Kycklingstallet ska sedan saneras vilket tar ett par veckor och ska sedan stå tomt i minst fyra veckor innan nästa kull flyttar in. Detta för att undvika spridning av sjukdomar. Var tredje månad flyttar en ny kull in och då bestäms även tidpunkten när de ska gå till slakt.

Om fläkten i stallet stannar så tar det ca 30 min innan kycklingarna dör av syrebrist.

De flesta av oss har nu räknat ut att vi har ca 1300 burar kvar att fylla innan vi får gå hem så pausen bli inte så lång. Vid 22-tiden är vi klara.

Vi är trötta och skitiga. Att vi dessutom stinker hönsskit känner vi inte själva, vi är bedövade, men det får man reda på när man kommer hem.

Kläderna och stövlarna får placeras utomhus och bilen saneras dagen efter. Vi höll ut i cirka två år innan vi gav upp. Under hela den tiden hade jag ett par stövlar och en uppsättning oömma kläder som hängde ute i redskapsboden.

Och ja, jag äter fortfarande kyckling.

Thomas Stenström